

اعلامیه هیأت سیاسی-اجرایی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

به مناسبت اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر

اول ماه مه، روزهمبستگی بین‌المللی کارگران و زحمتکشان خجسته باد

کارگران، حقوق‌بگیران و زحمتکشان

هیأت سیاسی-اجرایی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) فرا رسیدن اول ماه مه، روز همبستگی کارگران جهان را به شما تبریک می‌گوید و برای شما در زندگی و پیکارتان موفقیت و پیروزی آرزو می‌کند.

امسال در حالی به استقبال اول ماه مه می‌رویم که وضع اقتصادی و معیشتی کارگران، مزدبگیران و سایر زحمتکشان در مقایسه با سال گذشته باز هم به وخامت بیشتری گرائیده و به مرحله فاجعه‌آمیزی رسیده است. شکست سیاستهای اقتصادی دولت، که حتی بسیاری از مقامات دولتی و حکومتی و نمایندگان مجلس به آن اذعان دارند، آشکار شده و اعتراضات و اعتصابات کارگری و کارمندی و شورشهای اجتماعی علیه این سیاستها و علیه وضع اقتصادی وخیم توده رنجبر اوج گرفته‌اند. با این حال دولت همچنان سیاستهای اقتصادی جانبدارانه خود را ادامه داده است.

زحمتکشان و کارگران ایران

در نبردی که امروز در جامعه ما برای اصلاح ساختارهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی جریان دارد، و برای پیروزی این نبرد که در چنبره تقابل و توطئه طرفداران ولایت فقیه و مخالفان اصلاحات در حکومت و جامعه گرفتار آمده است، مشارکت مردم بطور کلی و شما زحمتکشان بطور خاص دارای اهمیت تعیین کننده است. نیروهای اصلاح طلب در دولت و مجلس برای تحقق و تأمین شرایط این مشارکت مسئولیت مقدم را بعهده دارند، اما نه در اقدامات دولت و نه در مصوبات مجلس نشانه‌ای از درک این مسئولیت و اراده‌ای برای عملی کردن آن دیده نمی‌شود.

پافشاری سرسختانه دولت بر ادامه سیاستهای اقتصادی‌اش سبب‌ساز بسیاری از اعتصابات و اعتراضات بی‌سابقه کارگری بوده، جانبدار بودن این سیاستها را آشکار کرده و آنها را در معرض قضاوت زحمتکشان قرار داده است. کارگران و زحمتکشان ایران در برنامه‌های اقتصادی دولت نه مصلحت خویش و جامعه بلکه جانبداری از منافع صاحبان سرمایه و قدرتهای اقتصادی را می‌بینند. همسویی محافظه‌کاران، دولت، اکثریت مجلس اصلاح طلب و سرمایه‌داران برای بازپس گرفتن دستاوردهای گذشته جنبش کارگری و رام و مطیع کردن نیروی کار به منظور استثمار بیشتر آن را می‌بینند. می‌بینند که این برنامه‌ها آسیب‌پذیری اقشار آسیب‌پذیر جامعه را افزایش داده و شکاف طبقاتی موجود در جامعه را ژرفتر کرده‌اند.

مجلس تحت کنترل اصلاح طلبان حکومتی نیز در سال گذشته با تصویب لوایحی مانند لایحه نوسازی صنایع نساجی، حذف کارگران قالب‌باف از شمول قانون کار، از محتوی تھی کردن لایحه بازنشستگی پیش از موعد، خودداری از

تصویب لایحه بیمه بیکاری و تصویب آن بخشهایی از برنامه بودجه دولت که باعث وخیمتر شدن وضعیت معیشتی، رفاهی و اجتماعی کارگران و مزدبگیران میشوند، سیاستهای اقتصادی دولت را مورد تأیید و حمایت قرارداد. این درحالی است که مقامات دولتی در ابتدای سال گذشته و در جریان انتخابات وعده داده بودند که با تداوم و اجرای برنامه اقتصادی دولت وضعیت اقتصادی بهبود خواهد یافت؛ نرخ بیکاری کاهش یافته، بحران صنعت و تولید با جذب و هدایت سرمایه به سوی بخش صنعت، تولید و کشاورزی نیز کنترل و در جهت صحیح پیش خواهد رفت. براساس این وعده‌ها قرار بود نرخ تورم نیز کاهش یابد. اما گذشت زمان نادرستی این وعده‌ها را آشکار کرده و همانگونه که پیش‌بینی می‌شد، شکست این برنامه را در عمل نشان داد. هیچکدام از اهداف مرحله‌ای برنامه نه تنها به نتیجه نرسیدند بلکه در اکثر موارد نیز با عقب‌گردهایی مواجه شدند.

اعتصابات، اعتراضات و مبارزات کارگران، کارمندان، معلمان و فرهنگیان، پرستاران و بسیاری دیگر از حقوق‌بگیران در سال گذشته در سراسر کشور گسترش یافتند. تظاهرات زنجیره‌ای معلمان با خواست افزایش دستمزد و خواسته‌های دیگر، یکی از بزرگترین و با اهمیت‌ترین اعتراضات حقوق‌بگیران در سالهای پس از انقلاب بود، که در سال گذشته بوقوع پیوست اما توسط نیروهای انتظامی و امنیتی با خشونت سرکوب شد. هم‌اینک نیز که در آستانه اول ماه مه قرار داریم بار دیگر معلمان تهدید به اعتصاب کرده‌اند و موجی از اعتراضات کارگری در بسیاری از نقاط کشور جریان دارد. اعتصاب‌غذای کارگران ایران خودرو، اعتصاب و تحصن کارگران نساج سمنان، چیت‌سازی کرج و ری، تظاهرات کارگران جامکواز جمله اعتراضات اخیر کارگران می‌باشند. پرداخت دستمزد و حقوق معوقه، افزایش دستمزدها متناسب با میزان واقعی تورم و سطح هزینه‌های خانوار، قرار گرفتن بیکاران تحت پوشش بیکاری، کار و امنیت شغلی، افزایش حق مسکن، افزایش کمک‌های غیرنقدی، توقف روند قانونی کارزدایی، مخالفت با خصوصی سازی‌های بی ضابطه و مخرب که همواره با رها کردن کارگران موسسات خصوصی شده بحال خود بوده است، شناسائی حق اعتصاب و حق تشکل مستقل، ارائه خدمات درمانی و بیمه‌ای مناسب، لغو قراردادهای موقت کار از جمله عمده‌ترین خواسته‌ها و مطالبات جنبش مبارزاتی کارگران و مزدبگیران در سال گذشته بودند.

کارگران و مزدبگیران در شرایط بسیار دشوار، علی‌رغم سرسختی کارفرمایان بخش خصوصی و دولتی، با دست زدن به اشکال متنوع مبارزاتی و اعتراضی و با اتحاد بیشتری از گذشته کوشیدند ضمن حراست و دفاع از دستاوردهای گذشته جنبش مبارزاتی خود در مقابل تعرض دولت و کارفرمایان خواسته‌ها و مطالبات حق طلبانه خود را نیز مطرح کنند اما دخالت نیروهای سرکوبگر انتظامی و امنیتی در تظاهرات و اجتماعات مسالمت آمیز کارگران و مزدبگیران و ضرب و جرح و بازداشت کارگران گرسنه پاسخ مکرری بود که با آن مواجه شدند. آنان در هر اقدام و حرکتی که هماهنگ و یکپارچه حرکت کردند توانستند تا حدودی دولت و سرمایه‌داران را به عقب نشینی وادارند اما دستاوردهای مبارزاتی سال گذشته به نسبت حجم و گستردگی اعتراضات اندک بودند، مبارزات همچنان عمدتاً تدافعی باقی ماندند و دامنه اتحاد عمدتاً در سطح واحدهای فعالیت محدود ماند.

هیأت سیاسی-اجرایی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) این خواسته‌ها را بدیهی‌ترین حقوق پایه‌ای کارگران و زحمتکشان می‌داند و از مبارزات آنان برای تحقق این خواسته‌ها و برای خنثی کردن تجاوز و تعرض دولت و سرمایه‌داران به حقوقشان از آنان دفاع و پشتیبانی میکند. ما همه نیروهای چپ، آزادی‌خواه و عدالتخواه و مطبوعات مستقل را فرا می‌خوانیم که از مبارزات و خواسته‌های حق‌طلبانه کارگران و زحمتکشان حمایت کنند. تجربه‌ی اعتصابات و اعتراضات کارگران و مزدبگیران ایران در سال گذشته یکبار دیگر نشان داد که نبود تشکلهای مستقل سندیکایی و کارگری به مثابه ستادهای رهبری‌کننده اعتصابات و اعتراضات، عدم پیوند و همبستگی کافی بین حرکت‌های کارگری و مزدبگیران و بین مبارزان کارگری با یکدیگر، عدم پیوند مؤثر بین جنبش کارگری و جنبش آزادیخواهانه مردمی مهمترین عوامل ضعف جنبش کارگری در شرایط کنونی است. تلاش برای تشکیل سندیکاها و تشکلهای مستقل کارگری و پیوند زدن مبارزه صنفی با مبارزه سیاسی به عقیده ما عاجل‌ترین وظیفه کارگران و مزدبگیران بخصوص فعالین سندیکایی و کارگری در شرایط کنونی است. سازمان ما از تشکیل تشکلهای کارگری در استقلال کامل از دولت، کارفرمایان و از احزاب سیاسی حمایت می‌کند. رشد جنبش مبارزاتی در کشور زمینه مناسبی را در این عرصه برای کارگران ایجاد کرده است و این امکان بوجود آمده که طبقه کارگر با توان بیشتری مطالباتش را طرح و پیگیری و نقش شایسته‌اش را در جنبش آزادیخواهانه و اصلاح طلبانه جاری ایفا کند.

هیأت سیاسی-اجرایی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۱

۱ مه ۲۰۰۲